

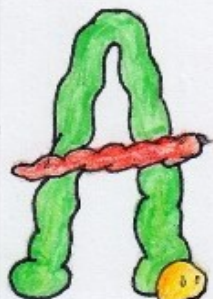
PÁTOVINY

ČÍSLO 3 • LEDEN – ÚNOR

ROČNÍK 2022-2023

O PRVNÍM VYSVĚDČENÍ

PÁTOVKA HISTORICKÁ

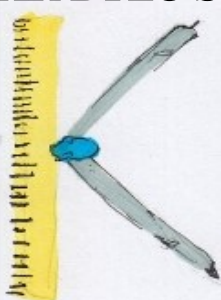

DEN S NAŠÍ ARMÁDOU

• POEZIE JEŠTĚ TÁHNE

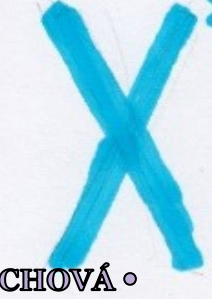
JAK BYLO S EDOU NA VODĚ? • O OLYMPIJSKÉM VÍTĚZSTVÍ

TONDA VÍ, CO S OBALY

•

KOMIKS

• KRESBA TEREZA MACHOVÁ •

ŠKOLA A MY

SLOVO NA ÚVOD

TEREZA ZLÁMALOVÁ

Vážení čtenáři,

přichází nám nové číslo školního časopisu za leden a únor. V tomto období je často sychravo, a tak tu máte něco na zlepšení nálady.

Na konci ledna se rozdávalo pololetní vysvědčení. V tomto čísle najdete několik článků a anket, spjaté s tímto tématem. Jak to probíhalo v prvních třídách? A co deváťáci?

V tomto čísle, stejně jako v předešlých, najdete i články které se úplně netýkají naší školy. Spolu se podíváme i na vtipné historky z dovolené. Určitě se pobavíte s Annou Ličaverovou a jejím Edou na vodě.

Věřím, že si každý najde v časopise své a že se bude líbit. Přeji příjemné čtení.

NÁLADOVÉ POČASÍ

ANNA LIČAVEROVÁ

Naši náladu velmi ovlivňuje, kromě běžných životně důležitých záležitostí (problémů), počasí. Jedna z mála věcí, které lidstvo zatím nedokáže zcela jistě ovládat. Ale nebylo by to prospěšné, kdybychom mohli řídit i počasí? No dobře, vraťme se zpět. Když o sobě někdo prohlásí, že je náladový, řekneme si: Aha, ten rychle (a možná i bez důvodně) mění svoje nálady, pozor na něj! Ale nejsme vlastně úplně všichni náladový? Každý z nás přece máme chvíle, kdy svoji náladu změním až se tomu divíte i my sami. A nakonec to odůvodníme tím, že je to výjimečné. Pak je tady jediná drobnost – naše výjimečně se pomalu, ale jistě mění na častěji a častěji. Je dokázáno, že nejvíce si ztěžujeme na počasí, přitom my to počasí prostě neovlivníme. Tak ani nemá cenu si ztěžovat, ale zase komu by se nehodilo všechno svést na počasí. Naštěstí se ale blíží jaro plné sluncem zalitých dnů, tak doufám, že i naše nálada bude lepší a pozitivnější. A jestli celý březen proprší, tak aspoň si zase budeme moct na co ztěžovat. Snad každý máme nějakou zálibu, která nám v těchto dnech zlepší náladu. Např. probírání se fotkami a vzpomínat na zážitku. U nás doma rádi vzpomínáme na příhody na vodě, protože vždy se náš důkladně propracovaný dokonalý plán nějak vyšperkuje. Naposledy to byla velice dobrodružná cesta, klidnou a pomalou Ohří, se spoustu malými dětmi a nezapomenutelný zážitek topícího se jednoho z dětí. O tuto historku bych se chtěla podělit s vámi v článku, Eda na vodě. A věřím, že vás inspiruji k tomu, abyste si dávali pozor, s kým jedete nebo se nechte překvapit a pak to svedte na počasí.

NAŠE ŠKOLA VE STARŠÍCH LETECH

TEREZA MACHOVÁ

Všechno a všichni se mění a výjimkou není ani naše zlatá škola. Prošla si všemi možnými úpravami, vždyť je tu od roku 1900.

Byla sice dostavěna v roce 1900, ale otevřena až o rok později 23.9. Dříve to bývala jen chlapecká škola, navrhl ji architekt Karel Roehrich a poté ji vybudoval stavitel Kreissl.

Budova před sebou neměla parčík a ani nebyla spojena se sokolovnou, kterou teď využíváme jako tělocvičnu a družinu. Na některých fotkách to pomalu vypadá, jak kdyby byla postavena někde na pustině. Což je kvůli tomu, že na louce se sušovalo seno a nebyla tam žádná silnice, kterou ohraničovaly budovy. Barva

PÁTOVINY 3 / R. 2022-2023

také nebyla růžová, jako ji máme teď, ale byla okrově písková, jenž si můžete představit jako nevýrazně hořčicovou.

Škola, kterou vidíte vlevo (na prvním obrázku), je Průmyslovka, ale je to jenom její polovina. Ta dříve byla naopak jenom školou holčičí.

Všechny informace jsou z webu bohmischleipa.cz kterou spravuje Jiří Kratochvíl společně s novějšími fotografiemi. Najdete tam různé fotky ze starších let, které se pořídily v našem městě.

Je tam skoro všechno a je to i přehledné. Fotky, které jsou starší a je na nich naše škola, vyfotografovala Julia Schwarze.

PRVNÍ VYSVĚDČENÍ

ANNA LIČAVEROVÁ

Jako na všech školách se i na naší rozdávala pololetní vysvědčení. Úplně první vysvědčení to bylo pro prvňáčky. O spokojenosti není pochyb, jak ze strany žáků, tak i jejich učitelů.

Vzpomínám si, že po mém prvním vysvědčení, což byly samozřejmě samé jedničky, mě rodiče a prarodiče vzali na zmrzlinový pohár. Vyprávěla jsem, jak je vlastně naprosto jednoduché mít samé jedničky. To jsem si nelámala hlavu s tím, že navždy v první třídě nebudu a že s vyšší třídou to bude čím dál tím těžší. Teď jsem v deváté třídě a samé jedničky mám stále, jen si to vyžaduje mnoho úsilí. Rozhodně už to není tak jednoduché. Prvňáčci na naší škole mají taky samé jedničky a já jim přeji, aby jim to co nejdéle vydrželo. Jednu z prvňáček jsem vyzpovídala...

Jsi spokojená se svým vysvědčením?

Ano, mám samé jedničky. Škola mě baví a jde mi. Naše paní učitelka je moc hodná, vždy nám vše vysvětlí víckrát, abychom to pochopili. A navíc používá interaktivní tabuli, na které ukazuje fotky a taky pouští videa. Je daleko lepší, když pracuje i paní učitelka na tabuli, my to vidíme před sebou a ona se nás ptá, co tam má doplnit. Taky občas hrajeme hry na procvičení látky. Nejčastěji na procvičení nově naučených písmenek a v matematice počítání obrázků.

Dostala jsi za vysvědčení nějakou odměnu?

Od rodičů jsem dostala nový svačtinový boxík. S obrázkem z mojí oblíbené pohádky Sofie První. Protože můj starý se mi rozbil a ten nový má víc přihrádek. Jeden na rohlík nebo housku, druhý na ovoce a zeleninu. A od babičky a dědečka jsem dostala nějaké čokoládky a sušenky.

Jak a v čem se plánuješ zlepšit?

Asi hlavně ve psaní. My trénujeme hezké psaní do písanky. A občas dostanu i dvojku, že to není úplně nejkrásněji napsané. Tak se snažím psát pomaleji a pečlivěji, aby to bylo co nejhezčí. Jenže občas píšu, píšu a pak si teprve uvědomím, že jsem psala moc rychle, a že to je trochu "škrabopis". Většinou to vygumuju, protože jsme psali tužkou, a napíšu to znova.

Co tě nejvíce baví?

Pracovní výchova, protože paní učitelka vždycky vymyslí něco hezkého, co budeme tvořit a je to jednoduché, ale vypadá to moc hezky. Prostě to zvládneme i my. Většinou si ty výrobky vystavíme ve třídě a pak si je neseme domů. Já je většinou dám mamince a je vždycky ráda a říká, že jsem šikovná.

O VYSVĚDČENÍ SE ŠIMONEM

TEREZA ZLÁMALOVÁ

Je tady pololetí. To znamená pololetní vysvědčení. Pro některé žáky to je úplně první vysvědčení. Šla jsem se tedy podívat do první třídy paní učitelky Kubešové a popovídat si s jedním z žáků.

Já: Ahoj, jak se jmenuješ?

Šimon: Ahoj, jmenuji se Šimon Dvořák.

Já: Jaké jsi měl první vysvědčení?

Šimon: Dostal jsem samé jedničky. Od pana ředitele jsem za odměnu dostal lego a společně s celou třídou jsem dostal knížku. Maminka nám z toho čte hádanky.

Já: Měl jsi ty i tvoji rodiče radost?

Šimon: Ano, měl jsem radost. I rodiče byli rádi.

Já: Dostal jsi za vysvědčení nějakou odměnu?

Šimon: Dostal jsem velikou pochvalu a šli jsme na výlet.

Já: Moc děkuji za rozhovor a přeji krásná vysvědčení i do dalších let. Ahoj.

Šimon: Děkuji a ahoj.

BYL DEVÁTÝ ROČNÍK SPOKOJENÝ?

SIMONA PŘÍHODOVÁ

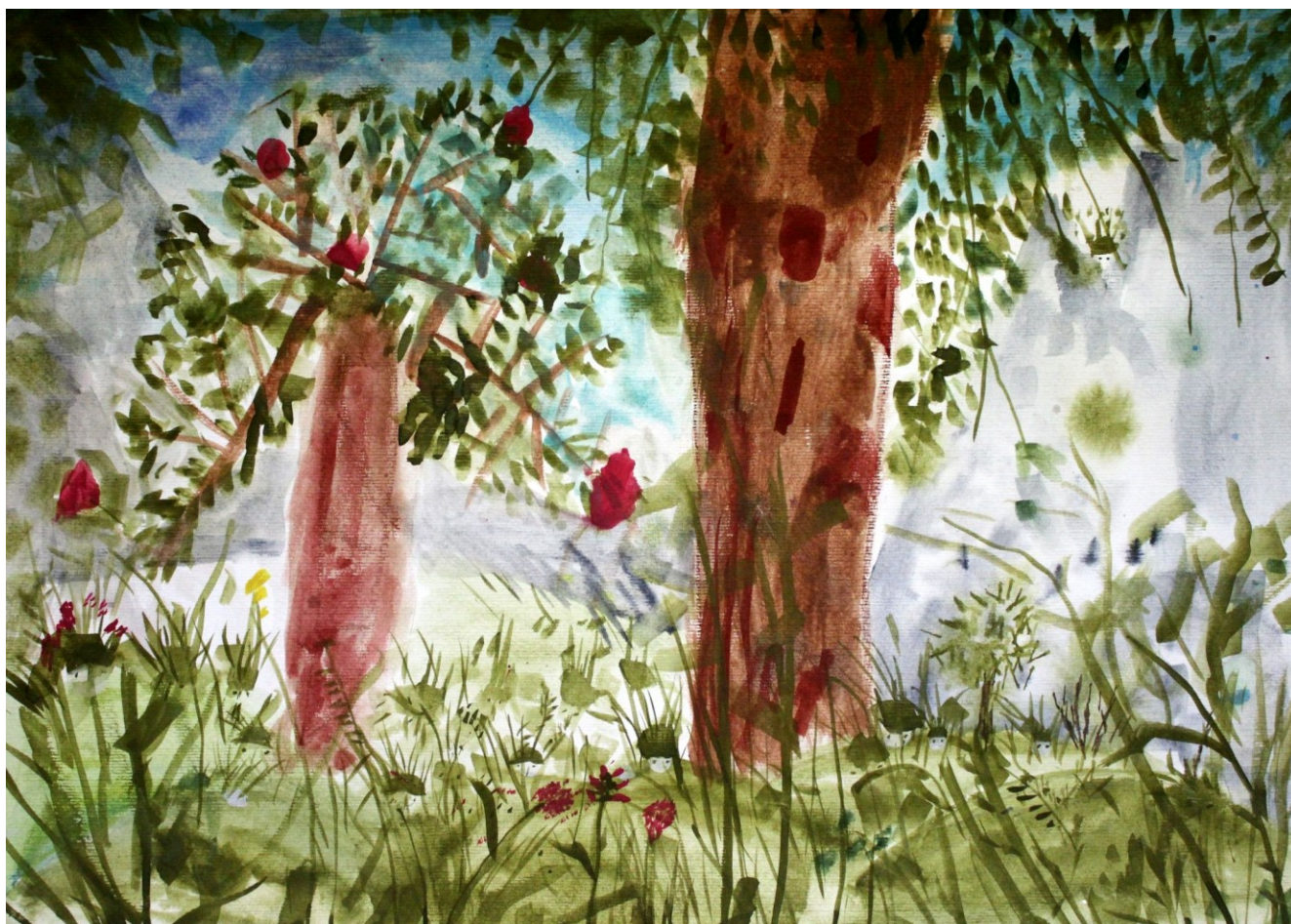
Dovolila jsem si vytvořit krátký dotazník na téma vysvědčení, dnes vám tu sdělím jeho výsledky, a proto byste měli číst dál. Možná se dozvíte něco, co byste nečekali! Doplnuji, že tento průzkum se týkal žáků 9. třídy.

Co mě tedy překvapilo je, že 83 % žáků je se svým vysvědčením spokojeno! Určitě to není přesné, ale pár z nich prospělo i s vyznamenáním. Vidím v tom, že jejich snaha za celý půlrok se asi povedla, protože nikdo nedostal nedostatečnou, a to je úspěch!

Vysvědčení jsme si předali v úterý 31. 1. 2023 poslední hodinu a tím také zakončili pololetí. Prázdniny jsme si užili v pátek. Vám už přeji pouze výborný prospěch v druhém pololetí, na viděnou!

DEN S ČESKOU ARMÁDOU

KATEŘINA BREJCHOVÁ

Na obrázku **Josefinky Krásové** (I.A) jsou vojáci. A že je nevidíte? „Tak to má být.“

12. ledna naši školu navštívila Česká armáda, která přiblížila svoji práci. Žáci si mohli prohlédnout zbraně dokonce i vojenská auta. Bohužel já jako žákyně 9. třídy jsem se akce nemohla zúčastnit, ale podle názoru ostatních to bylo cellem zábavné. Vojáci si připravili celkem 4 stanoviště a akce přibíhala celých 6 hodin. Dětem se tato akce velmi líbila.

Fashion Week se konal 23. – 27. ledna 2023. Každý den, jsme mohli přijít za něco jiného či se obléknou jinak na určitý den.

V pondělí se šlo do školy v pyžamu, v úterý za naše vysněné povolání, ve středu za filmovou postavu, ve čtvrtek za opačné pohlaví a v pátek byl den rocku, punku a metalu.

Každý den byl výjimečný a na každý den budu mít velmi dobré vzpomínky. Jako např. na středu, kdy jsme celá třída 9.A šli za filmové postavy z filmu Shrek. Celkově byl tento týden speciální, protože se toto nekoná každý den. Je to jednou za nějakou dobu, a navíc jsme tu jako deváťáci poslední rok, takže si myslím, že jsme si to užili nejvíc.

RECITACE NA PÁTOVCE

KATEŘINA BREJCHOVÁ

Ve čtvrtek 16. února proběhla na naší škole recitační soutěž druhého a předtím i prvního stupně. Žáci si připravili krásné a originální básničky a pokusili se to ve třídě 7.A dramaticky ztvárnit. Moje spolužačka Natálie Bartáková se dokonce dostala do okresního kola, odkud opět postoupila do krajského kola. Budeme ji přát hodně štěstí. Všichni

zúčastnění obdrželi menší odměnu a výherci mohli postoupit do okresního kola. Všem zúčastněním děkujeme.

TONDA OBAL NA CESTÁCH

BARBORA BLAŽKOVÁ

Pro první a druhý stupeň si pro nás Tonda Obal připravil program se zaměřením na třídění a recyklaci odpadu. Bylo to pojato hrou a žáky to velmi bavilo.

Až z Prahy přijel 17. února Tonda! Každá třída měla samostatnou přednášku, jednu hodinu. Naučili jsme se tam, jak a kam se třídí obaly od potravin, co vše se odváží na sběrný dvůr, proč je vůbec dobré třídít, jak bychom mohli pomoci planetě, aniž bychom se moc namáhali a spoustu dalších zajímavých věcí. Také tam s sebou měli takové malé popelnice a kartičky a my jsme je museli dát do správného kontejneru nakonec jsme všichni na památku dostali záložku do knížky. Moc se nám to líbilo, protože to bylo zábavné a uděláno hravou formou.

POVÍDÁNÍ O POPELNICÍCH

SIMONA PŘÍHODOVÁ

17.2.2023 jsme se zúčastnili přednášky o životním prostředí, kde jsme si shrnuli, jak se chovat, co třídít, a tak ale kdo tam byl ví, takže si dnešní článek uděláme zajímavější, začíná.... povídání o popelnicích *Do prázdných závorek doplň, co by tam mohlo patřit např. Černá popelnice (smíšený odpad).*

Přiřaď odpad ke správné popelnici

Na sídlišti sedí 3 popelnice žlutá () modrá () a zelená (). Zrovna dneska si řekly, že už je to tam nebaví a vydaly se na cestu. Překlopily se a pomalu se kutálely po silnici dolů. Koho si všimnou lidé jako první podle zvuku obsahu? () Dnes je ale v městě klidno nikde ani noha, takže popelnice sviští dál potkají popelnici s nápisem KOVY, jakou by mohla mít barvu? () Popelnice se sklem je unavená a bolí ji břicho, protože po náročném rotování se v ní sklo polámalo, zastaví se na trávě u hlavní silnice, ostatní sviští dál. Večer už jsou unavené, oddechnou si na parkovišti, ale zatím co budou spát všechny převezu zpět tam, kde jejich domov je.

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA OČIMA VÍTĚZE

ISABELA MICHLÍKOVÁ

Ministerstvo školství pořádá každým rokem olympiády. Jednou z těch letošních byla také matematická olympiáda, která se konala 25.ledna v jídelně na Gymnáziu v České Lípě. Účastnili se i žáci naší školy. Konkrétně Honza Fedorčák, který se umístil na 1.místě. Jeho úspěch všechny ohromil, a tak jsme se rozhodli, že Honzovi položíme pár otázek ohledně olympiády.

Jaký jsi měl pocit ze zadaných úloh a jak moc ti přišly těžké?

Ze začátku působily tak, že budou náročnější, ale díky dostatečnému množství času to pro mě nakonec nebylo nějak těžké.

Byl jsi ve stresu?

Ve stresu jsem nebyl, za mě je to zbytečné.

Jaký jsi měl pocit po zjištění, že jsi se umístil na prvním místě?

Ze začátku se mi tomu vůbec nechtělo věřit. Očekával jsem, že došlo k nějaké chybě, ale jak se ukázalo, tak to byla opravdu pravda. Měl jsem z toho opravdu dobrý pocit.

Na závěr bychom chtěli Honzovi k takovému výsledku pográtulovat, a především popřát hodně štěstí na krajském kole.

NÁŠ SVĚT

JAK PROBĚHLY JARNÍ PRÁZDNINY?

NICOL SRBKOVÁ

V únoru byly jarní prázdniny a snad si všichni tyto prázdniny užili a aspoň trochu si odpočinuli od školy. Co jste tyto prázdniny zažili vy?

Například já jsem byla s mojí rodinou a přáteli v Itálii v Alpách. Tento rok jsme jeli do Monte Bondone, které se nachází nad městem Trento. Jestli také jezdíte lyžovat někam do Alp, tak víte, že cesta je velmi dlouhá a nejlepší je tuto cestu vždy prospat.

Po této dlouhé cestě jsme konečně dorazili na místo. V Monte Bondone jsme strávili celé prázdniny a až na dva dny nám vyšlo skvělé počasí.

Celý týden byla zábava a dost zážitků. Ale vždy se najde něco, co nám dovolenou trošičku zkazí, tento rok to byla chřipka, kterou měli můj tatka a mladší sestra. Naštěstí se jim po pár dnech udělalo lépe a zbytek této dovolené jsme si na plno užili.

A co vy? Co jste tyto prázdniny prožili a jaké máte zážitky vy?

ZDRAVOTNÍ KLAUNI

TEREZA ZLÁMALOVÁ

Na podzim jsem dlouho ležela v nemocnici a měla možnost sledovat práci zdravotníků a zdravotních klaunů. Zdravotní klauni pravidelně docházejí do nemocnice, aby přivedli děti na jiné myšlenky. Často se děti bojí doktorů, sestřiček a bolesti. Klauni se snaží rozpustit strach a úzkost. Zejména menším dětem mohou pomoci si rychleji zvyknout na nemocniční prostředí a zlepšit náladu. Jsou to lidé, kteří se umí vcítit do malých pacientů. Chodí po dvojicích a nejčastěji si dělají srandu sami ze sebe. Většinou mají s sebou hračky jako například bublifuk a nějakou zdravotnickou pomůcku, třeba rozbitý fonendoskop. Děti to dostává do psychické pohody, což pomáhá i fyzickému zdraví.

V České republice tato organizace existuje od roku 2001. Myšlenku „léčby humorem“ rozvinul Američan Gary Alven Edwards. Poprvé navštívil nemocnici v roli klauna roku 1976 v USA a podporuje projekty zaměřené na nemocniční klaunství po celém světě. Každý může přispět na projekt zdravotní klaun a vykouzlit úsměv nějakému dítěti.

BANKA ZA POLÁRNÍM KRUHEM

JAN FEDORČÁK

Uprostřed Severního ledového oceánu na souostroví Špicberky se nachází banka, ve které nejsou zlaté cihly nebo bankovky v zabezpečených sejfech, jako známe z filmů. Tato banka slouží k ukládání semen rostlin z celé naší planety.

Tato semenná banka, svým plným názvem *Špicberské globální uložení semen*, vznikla v roce 2008, k účelu zachování rozmanitosti druhů na naší planetě. Komplex této banky se nachází v jeskynním systému, do kterého se semenná banka zabudovala.

Celý projekt byl financován norskou vládou, která do projektu investovala 45 milionů norských korun (cca 100 milionů CZK).

Souostroví Špicberky, patřící Norskému království, bylo vybráno pro nízké nebezpečí zemětřesení, odlehlost (bezpečné místo pro uložení semen) a nadmořskou výšku, která zajistí minimální pravděpodobnost zatopení. Maximální kapacita celého uložště je 2,25 miliard semen, která jsou zmrazena při teplotě -10 až -20 °C. Takto nízká teplota dokáže zajistit životnost semen na stovky let.

KONEČNÉ ROZHODNUTÍ

ALŽBĚTA VOTRUBOVÁ

Žáci devátých ročníků zvážili své finální možnosti a odeslali přihlášky na střední školy. Popasují se i se silným ročníkem, kterého jsou součástí?

A je tu únor. Přihlášky jsou úspěšně odeslány (pokud se žádná z nich neztratí v útrobách České pošty) a nám už teď zbývá jen zabrat. A přežít. Jelikož se přijímací řízení pomalu ale jistě blíží, nervozita a napětí začíná růst. Tedy až na žáky, kteří už jsou dávno na školy přijati a teď se našim marným snahám jen vysmívají. Ročníky 2007–2008 jsou opravdu silné, podle některých lidí dokonce nejsilnější za posledních... Kolik? Třicet let? Takové statistiky, které denně na internetu vidáme nám samozřejmě velice zpříjemňují přípravu a dodávají sebevědomí, takže za ně mockrát děkujeme. Když si ale z průzkumů přestaneme utahovat, začne nám konečně docházet, v jakém průsvihu jsme. Příprava je rozhodně důležitá vždy, tento rok obzvlášť. Velmi nás také motivují výroky našich rodičů, které nám připomínají, že bychom si, jen tak pro jistotu, mohli začít vybírat nějaké učňovské obory, kdyby nám to nevyšlo. Doufáme, že jejich nedůvěra se ukáže jako zbytečná a všichni se dostaneme na námi vybrané školy.

MEMEČKA NA NAŠÍ ŠKOLE

MAGDALENA ŠKRÁČKOVÁ

Jak už jste si většina z Vás zřejmě všimla, na Instagramu se objevila stránka, která obsahuje meme z naší školy ZŠ Pátova. Název této stránky nejspíše již znáte, [zs.patova.meme](https://www.instagram.com/zs.patova.meme).

Pro ty z vás, kteří nevědí, co je meme, tak vám to vysvětlím. Ve zkratce, meme je jakási informace, která se po internetu rychle šíří, nejčastěji má v úmyslu pobavit. Některá meme však mohou být i jemně agresivní vůči někomu nebo něčemu.

Nicméně na stránce [zs.patova.meme](https://www.instagram.com/zs.patova.meme) takové urážlivé meme určitě nenajdete. Vše je děláno ve vtipném duchu, narážejí na specifické události na naší škole anebo pouze obdivují některé učitele. Dokonce samotní sledující mohou poslat svůj vytvořený meme a tato stránka jej zveřejní. Na stories se objevují různé ankety i jiná forma komunikace se sledujícími.

Z mého pohledu je to opravdu vtipné, naše škola již potřebovala jakousi formu zábavy, která nás alespoň na tu chvíli pobaví. Tudíž vy, co nesledujete, utíkejte a přidejte se k ostatním followerům. 😊

HOLOUBÁTKO

LENKA JANČAROVÁ

VYČERPÁVAJÍCÍ NICNEDĚLÁNÍ

ANNA LIČAVEROVÁ

Chladné zimní počasí nás vyloženě pobízí k lenosti. Zalézt si pod deku udělat si čaj a pustit se do sledování našeho oblíbeného seriálu. Přiznejme si, nemusí být ani venku zima, aby tato chvíle přišla vhod. Ale není krásný pocit, když právě teď nemusíte nic dělat jen pozorovat, jak venku padá sníh, a přitom vůbec nemyslet jak dřív nebo později budete muset jít uklidit nájezd nebo aspoň omést auto. Hlavní je, že to rozhodně nemusíme dělat teď hned, protože ono to

počká. Ano, ono to vážně počká, vůbec se nemusíte bát, že byste se ráno probudili, a to auto z čista jasna bylo beze sněhu a vy byste přišli o ranní rozcvičku. Jediná drobnost této skvělé chvíle, kdy se nemusí nic dělat, kdy už všechno úplně všechno je hotové, je to, že nikdy nenaštane. Ať uděláme, co uděláme vždy tu bude něco dalšího, buď co bychom měli udělat, nebo co bychom mohli udělat. Tak už je prostě tento svět nastavený, nevěříte? Tak schválně, když se dobře naučíte na test z přírodopisu, tak si vážně myslíte, že máte hotovo? A co ostatní předměty? Vždy bude další možnost, jak se dál vzdělávat. Nebo další příklad: Uklidíte si celý pokoj, všechny skříně, ustelete postel, umyjete okna a vytřete, a dokonce takto uklidíte i zbytek bytu nebo domu, abych vám neřekla, že můžete uklidit ještě něco, ale já vám to stejně řeknu, co takhle pozemek u domu, zahrada, bouda, kolo ve sklepě nebo auto? Tak, co a jestli nic z tohohle nemáte, tak určitě máte známé, kteří by vaši pomoc určitě ocenili. Někteří samozřejmě nedokážou uklidit ani vlastní pokoj, pro ně bude určitě daleko srozumitelnější přirovnání k hře. Představte si, jste vážně dobří a zdoláváte jeden level za druhým, až hru nakonec dokončíte. Myslíte si, že teď je konec? Není, existuje tolik her, které jste ještě nehráli, a navíc se všechno vylepšuje, takže je možné, že i vaše hra se vylepší o další levely. Toto je důvod, proč váš úkolník, který jeden den úplně vyprázdníte, je druhý den dvakrát tak plný. Proto se nebojte si občas dopřát odpočinek. Každý máme dny, kdy prostě potřebujeme nabrat nové síly. A měli bychom to respektovat, jak u sebe, tak u svého okolí.

SPORT A HR Y

GOTHIA INNEBANDY CUP

ROZHOVOR S ELIŠKOU KOLSTRUNKOVOU

Co je to za turnaj?

Je to největší florbalový mládežnický turnaj na světě, kde se mezi sebou utkají jedny z nejlepších florbalových celků. Turnaj se konal ve Švédském Göteborgu od 5. do 8. ledna 2023

Jak probíhala vaše cesta?

Vyrazili jsme 3. 1., kdy jsme u autobusové zastávky v České Lípě naložili věci do autobusu a jeli jsme do Liberce, kde jsme naložili zbytek týmu. Z Liberce jsme jeli do Německa. Tam na nás čekal trajekt, který nás převezl do Dánska, a pak další trajekt, který nás přepravil až do Švédska. Autobus nás následně dovezl do jedné ze škol, kde jsme bydleli po celou dobu turnaje.

Jak probíhal samotný turnaj?

První zápas (přátelské utkání) byl s Libercem, ten jsme prohráli 4:2. Od té doby jsme hráli pouze proti švédským týmům, které jsme poráželi až do semifinále, kde jsme narazili na Pixbo Wallenstam IBF, jeden z nejlepších týmů Švédska. Tak s těmi jsme prohráli 2:0, tak jsme si vybojovali bronz.

Jaké byly tvé pocity při semifinále?

Byla jsem nervózní. Když nastal konec zápasu v semifinále, tak jsme byli smutní, ale zároveň i šťastní, protože pro někoho to byl první velký turnaj.

ZÁBAVA

EDA NA VODĚ

ANNA LIČAVEROVÁ

Venku už zase prší a je příšerná zima. Vzpomínám na teplé letní dny plné slunce, chtěla bych je tak moc vrátit zpátky, aspoň na chvíli. Nejraději vzpomínám na to, jak jsme jeli s tatškou a bráchou na vodu. A protože na vodu se jezdí jedině s velkou partou, tak se tatka dohodl se svými kolegy, že pojedou taky a že vezmou s sebou i svoje děti. Po důkladném a dlouhém plánování nastal den D. Všichni jsme se měli setkat na nádraží, což se jaksi nepovedlo. Nejdřív nám volal jeden tatínek, že jeho syn je nemocný, takže nejedou. A potom se ozve další a ptá se, jestli to je už dnes. Naše odpověď „Ano” ho dost vyděsila, ale co vyděsilo nás, bylo to, že když jsme mu řekli, že už se jeden omluvil kvůli nemocnému synovi, tak řekl: “Aha, tak já taky radši zajdu zkontrolovat Edu, jestli taky není nemocný”. Mysleli jsme si, že si dělá srandu, protože jsme slyšeli z telefonu, jak se před tím spolu bavili a teď ho jde zkontrolovat, jestli během těch 5 minut nějak neonemocněl. “Ne je v pořádku a už jsme skoro na nádraží”, ozve se z telefonu. Vlak jsme všichni stihli včetně Edy, který byl, jak bylo vidět, důkladně připraven. Měl na sobě něco mezi skafandrem a pyžamem, holínky, které byly snad větší než on sám, rukávky a na obličej brýle do vody. To je tady výbava! Tomu šestiletému dítěti, jak jsem se později dozvěděla, stačilo vážně málo a mohl by letět do vesmíru nebo tak něco. Ale nebojte se, naštěstí Eda nikam neodletěl, takže jsme mohli celé tři hodiny cesty poslouchat jeho velmi zajímavý a nápaditý výklad. Myslela jsem si, že ta cesta nikdy neskončí. Po výstupu z vlaku jsme se přemístili do kempu, kde už na nás vše čekalo. Nastoupili jsme do lodí a rozjeli se. Cesta byla krásná, snad jen Eda ve své skvělé uniformě, sedící ve předu lodi a křičící rychleji, rychleji, mě dokázal vytrhnout z mých myšlenek. Podvečer jsme dojeli na plánované místo. Všichni jsme byli dost unavení. Nevím, z čeho víc, jestli z Edy křičícího rychleji, nebo z toho, že jsme opravdu kvůli

němu rychleji jeli. Tatínkové se šli najíst, a hlavně napít a děti si hrály na břehu řeky. V tom vidím, jak se Eda vzdaluje a jak nám mává, teda myslela jsem si, že mává, a to si mysleli i ostatní a začali mu všichni mávat. On však mávat nepřestával a stále se od nás vzdaloval. Což ve mně vyvolalo dojem "On se topí" zakřičela jsem. Hned se všichni smát přestali a rychle pro něj vystartovali. Když jsme ho vylovili z vody, byl zmrzlý na kost, ale stále nepřestával mluvit, tak jsme odvodili, že se mu nic velkého nestalo. Jeho tátu jsme hned poslali pro náhradní oblečení, na což on odpověděl „To jsme nestihli vzít, ale má něco lepšího“. Čekala jsem hodně, ale tohle bylo moc. Přinesl župan. Ano, župan. Kdo by si bral na vodu župan? No, byli jsme rádi, že jedeme domů. Toto naše dobrodružství nám nikdo nevěří a my se ani nedivíme. Už se moc těším, až zase pojedeme na vodu.

ZDENDŮV SONG

Hudba Ivan Sekera, nově otextoval Zdeněk Barták

Je tam škola veliká, dveře otevírá,
do týhle klasiky chodím s vámi i já.

Učení mučení, z vysoka mi nejde,
Sedíš, mlčíš, buď zticha, co už na tom sejde.

Čtyřka sem, pětka tam, co s tím tak udělám,
Učit se více mám, nic s tím nenadělám.

Je to jenom na pár dní, na to učení dbát,
Já to snad vydržím a věřím i Vám.

Tolik pětěk, tolik mám, a nejsem s tím sám,
Na učení více dbát, doučování mám.

Zpočátku uslyšíš učitelky hlas,
Jak něco vykládá, pozor radši dám.

Škola už skončila, na oběd se vydám,
Pak jdu ven s klukama, na školu zas ne-
dbám.

Původní Zahradu ticha všichni znají, ale nikdo neví, kdo tuhle oblíbenou píseň složil. Skladbu Zahrada ticha proslavil zejména zpěvák Pavel Roth se skupinou Projektil, který podle ní v roce 1986 nazval i své sólové album. Složil ji Ivan Sekyra (1952 – 2012). Ten roce 1976 spoluzaložil skupinu Abraxas. Později hrál ve skupinách Projektil a Drakar a ještě v roce 2005 založil skupinu Silent Garden, v překladu Tichá zahrada nebo, chcete-li, Zahrada ticha. Od roku 1994 spolupracoval jako dramaturg a redaktor zejména kulturních pořadů s Českou televizí. Vedle hudby a architektury propadl kráse uměleckého sklárství. (Zdroj: Jaroslav Kopejtko, plzen.rozhlas.cz)

JARO SE BLÍŽÍ

OBRAZKY NAŠICH PRVNÁKŮ A DRUHÁKŮ

VZKAZ PÁTOVINÁM A AUTOROVÍ →

REDAKCE PÁTOVIN, ČASOPISU ŽÁKŮ ZÁKLADNÍ ŠKOLY, ČESKÁ LÍPA, PÁTOVA 406

JE TVOŘENA NEJEN TĚMI, KTEŘÍ SI VYBRALI OD 7. ROČNÍKU JAKO POVINNĚ VOLITELNÝ PŘEDMĚT
INFORMAČNÍ TECHNOLOGIE A MÉDIA (VYUČUJÍ MGR. ZDENĚK BARTL A MGR. PETR JONÁŠ).